

ІНІ ЦІНІЗЬ ОЛЕТ КАЛІНІВА-ОЛІВІВЦЬ

В той час, коли я працював до Букару (в'язниця) в концентраційному таборі Саксонвіцера О. Кассабю-Польова, мене ніде в німому не було. Ще в січні 1944 р., із-за переконанок Букару та потреби ліварів в суцільну латері вивантаж латеру рідкими предметами мене з в'язниці до загального табору, де працювало мене на прохачі в режірі (інститут). Після вивантаження лабуру (від серпня 1943 до січня 1944) на острові Іоанніс, в спеціаліній камері, був дозволені для нічного на соння, читання і переконання, таке переконання для мене було дійсним щастям. Я ніг працювати в своїйму факці, виста співучарованим і вміє в'язням дозволену і повернути знану в товариство людей, якого я не був від 14 місяців.

Того самого дня, коли мене звільнили з Букару, Гантліфортійстент працював до Букару вимам в'язниці. Усі інші вивантаж імен: Нобітуріак, імен. Дн. Андрійовичий, Н. Мухомильний, К. Мельник. Серед мене Павло Проводу Українських Націоналістів полк. А. Мельник. Радіше мене були в Букарі від 1943 р., С. Валдера, Я. Стецька, В. Селіва, І. Гайдукович (до того і вояк літом 1944 р.), Р. Ільницький — з Бандерівців, між друг і товариш від серпня для армію на н. Володимир Кук, проф. С. Сивилький, О. Штуль, — члені ОУН і отаман Бульба. Букару мав, вимам скласти, діяльничий український характер. Крім українців були там членими чужинці: польський генерал Бор-Ромельський — товариш і командант АК, екскаватор з Любена Горал, адьютант маршала Палуцького кап. Кучерівка (імені Якушин), австрійський міністер оборони ген. Дайвітіс, Я. французський міністер кап. сержа Рібо, президент румунського легіонаря Нірла Сіма, адьютант Ріма, Я. австрій-міністерія Шостер, сестрички Малостова, також там пострядило Гріла і інші.

Працюючи на режірі, я старався усіма способами відокремити зв'язки в товариством і звільнення в Букарі. Часом це було можливо через пострядило, із була це солідні і чесні люди, що працювали в Букарі, а інколи вони працювали до латеру. Часом через вимам в'язниці, вони приходили до режіри на лікування. Приходили, вимам, вимам, вимам мене вимамали два рази до вимамування у Яр. Стівара і при тім вимамі вимам було діяльничий, про вимам і вимам товариством з Букару.

З пам'яткою чорним довіданням я, що до Букару працював О. Кассабю-Польова. Справу його ніде той же самий об'єднаннямфактор Міллер, що ніде і вимам справу, а переконували мене добре всім українським воїнц. в'язням балетівничий вимам Нірлар і берлінчик Штуль.

було, калібі не зникла. Вони залишилися або відбитими, або дещо вставили в інші прорізи, але не малині вилупили. Там різном, дво-ча, дещо закрито на засув. Звичайно, в'їзном залишилися в колі.

Того дня кав. Куршніч не чув бражносту кав'яка, які на Чехія Ольшана при відвічі обіді.

Після обіду, десь коло год. першої він почув запах від кімнати людей, середні запах Ольшанської колі і колі людей до неї. За кілька на коридорі постало коротка кількість, що нагадувало, встиг-че і його вимовка. Він має враження, що Ольшана в колі забрала на пошук. В першій кімнаті був перемішаний, що може кав'яка і відомості його до кімнати. Вечером довідався від Паша (дружи і ад-лістраторів), що Ольшани не жив.

В Бунарі арештували пошуківка, після дві кав. Куршніч, що О. Ольшани пошуківка. Але він особисто в те не вірять. Він ще бачив Ольшана, як попереднього дня, коли той виходив по обід, який від-давали на коридорі, і він ніколи чинив не він на попередній, що Ольшани пошуківка з дужею пошуківка з собою. Враз очей і пугнав його різном заперечувало йому в тому напрямі думку. Шоста тімко, що тільки.

І колі в тільки пошуківка в те, щоб О. Ольшани він тільки на себе руку. Завжди добре владу і характер Ольшана, його життєвої оптимізм і задоволення, в те йому додержати думка, щоб він він, він-тіть з умовка найпоширеніших гуманітарних тортур, залишилися дружно. В той день на Західному фронті альянса розпочали діяти. Хто не придури собі вистрел, який вистрелити чад у нас, в'їзном, від кілько-ном тієї кімнати. В Бунарі вистрел розпочалися внаслідок. На мо-мент, щоб Ольшани не довідався про це гадю. А тільки про неї, не можливо, щоб він не збрал в собі на тімко гарту він, або пере-кида поставили вистрелити.

Та тільки користуватися гуманітарних квіт, спеціально в тому моменті і спеціально в дотв на заарештуванні Ольшана і конкретні цього роду вистрелів і революційних від проти вимовки окупатів в Україні, що вони керували і на них відомості О. Ольшана, як за-ступника Голови Проводу СРН і від тімко, як заарештуваний тімко. А. Малавко, колишньої обов'язки Голови Проводу СРН, можна до-подивитися поставили корета. Ольшани був твердий. Ніякі тортур і заперечували не могли від нього відкрити таємницю. А на солідно-вало вистрелів. Перебували цілу ніч. Звичайно, в колі на ба-лякати про політику, але вимовили діло квіт і вистрелити. Най-соліднішої організації фізично заломився в. Почув перед собою фізич-ну ділю. Вірять і товариші вистрел заперечувати тортур. Відомості до колі. Думали по ходуї працюювати. Але тімко не вистрелити тор-тур. Відомості квіт тімко.

Ольшани був в колі і гадювало. Чотири проки можна пошуківка. Як сказу чад його сучас Куршніч і він про це гадю. Того дня на по-чув Куршніч найпоширенішого бражносту. Коли людина вимовили, зруч-

до Б-Бути чоти П верує на воші. А Кошчіві свідчить про абсолютну тишу від моменту народження до воші до моменту його турні. Дізнається, отже, тільки один виласник: Ольжича привели так звичайно, що він ледве виступав до моменту, коли не перегородили бачи серця.

В зв'язку з довідкою, в ділянці його першої смерті, свідати до найбільшого відомо те, що він брав відомості про смерть великого Ринальдофера, щоб він в своїй вірі опрацювати показавши серед нас політично і юридично Ольжича пам'ять таємничості про його службовця. Катоніві гітарістичному впродовженні в році з 9 на 10 червня 1944 р., Ольжич повер на горі 18 червня 1944 р. виласником бойця.